

Lectura de la tesi doctoral *Estudi de «Pont Blau» (1952-1963). Una revista cultural i literària entre l'exili a Mèxic i els Països Catalans* de Marta Noguer Ferrer (Departament de Filologia Catalana, Universitat Autònoma de Barcelona). – El 7 de gener de 2008 a la sala de graus de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat Autònoma de Barcelona es va fer l'acte públic de defensa de la tesi doctoral de Marta Noguer Ferrer titulada *Estudi de «Pont Blau» (1952-1963). Una revista cultural i literària entre l'exili a Mèxic i els Països Catalans* i dirigida per la doctora Maria Campillo Guajardo. El tribunal avaluador estava format per Jordi Castellanos Vila, de la Universitat Autònoma de Barcelona (que exercia de president); Manuel Aznar Soler, del Departament de Filologia Espanyola de la mateixa universitat, Margarida Casacuberta Rocarols, de la Universitat de Girona; Montserrat Corretger Sàez, de la Universitat Rovira i Virgili, i Jaume Aulet Amela, de la Universitat Autònoma de Barcelona (que exercia de secretari).

Marta Noguer, que actualment viu a Mèxic i que viatjà expressament per a aquest acte acadèmic, ja s'ha donat a conèixer amb altres treballs sobre la relació entre la literatura catalana i el món mexicà. Cal mencionar, per exemple, el seu llibre *Palabras al viento. Presencia catalana en la prensa cultural mexicana (1939-1975)*, publicat el 2004 pel Colegio de Jalisco i la Generalitat de Catalunya, on es cataloguen les col·laboracions d'escriptors catalans en la premsa mexicana (i no pas la de l'exili sinó la del país). També és ella qui, en molts casos en col·laboració amb Carlos Guzmán Moncada, ha traduït i publicat a Mèxic alguns títols significatius de la literatura catalana, com *Ronda naval bajo la niebla* (2004) de Pere Calders o l'antologia *Una voz entre las otras. México y la literatura catalana del exilio* (també de 2004).

La investigació amb la qual ara s'ha doctorat consisteix en un buidatge i una anàlisi de la revista *Pont Blau* que, com és sabut, va acabar essent una de les principals revistes literàries de l'exili (i no només a Mèxic). A més d'una descripció externa de la publicació i del seu funcionament, Noguer hi repassa els col·laboradors (amb atenció especial a Joan Fuster, que és qui realment va establir el «pont» que dóna títol a la idea), els continguts i el model de llengua. Després s'entra en una anàlisi més pròpiament literària a partir, d'una banda, de la narrativa que es publica a les pàgines de la revista (amb una proposta de classificació, fins i tot) i, de l'altra, de la poesia que hi apareix. Cal destacar-ne també els apèndixs, molt ben documentats, amb catàlegs i índexs de tota mena que, quan es publiquin, de ben segur que seran molt útils als estudiosos que vulguin aprofundir en algun tema relacionat amb la revista en concret o amb l'exili mexicà en general.